

ΑΓ ΘΕΙΓΑΙ, ΚΑΓ ΓΕΡΑΓ

ΔΕΞΤΟΥΡΓΕΙΑ

ΤΩΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ,

ΓΩΑΝΝΟΤ ΤΟΥ ΧΡΤΣΟΣΤΟΜΟΥ,
ΒΑΣΙΛΕΓΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ,
ΚΑΓ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ τε ΔΙΑΛΟΓΟΥ,
Η^{πο}ι τρ^ι Προνυασμέμωμ.

Μετά τιμος Συγχωριτικῆς Εὐχῆς, καὶ τῷ
Α' πολύσεωμ τῇ Δεωτικῷ Εορτῷ:

Πάλι μεταποθεῖσαι . καὶ μὲν πλείσης
ἐπιμελείας διορθωθεῖσαι παρ' Αλέξανδρῳ
Καγγελλαρίου.

ΕΝΕΤΓΗΣΙΝ. αψκ.

Παρά Νικολάω τῷ Σάρῳ. 1723.

Η ΘΕΙΑ

ΔΕΞΤΟΥΡΕΙΑ
ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ.

Ο ΓΕΡΕΥΣ.

Τ' λογημάτική Βασιλεία τῆς Πατρὸς, καὶ τὸ Τίς, ἐπί αὐγίς Πρωτεύ-
 ματος, μῶν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αὐώνυμας τῆς αὐώνυμων· Αὔλιόν.

**Καὶ μὲν τῷ προτιμακῷ Φαλμοῦ, οἱ Διάκονος λέγει
 τῷ Εἰρηνικά.**

Εγώ εἰριών τῇ Κυρίᾳ δεκαδωμαῖ. **Τ**οῦτος τῆς αὐτοῦ εἰριώνης.

Τοῦτος τῆς εἰριώνης τῷ σύμπαντος Κόσμου. **Τ**οῦτος τῆς αὐγίς οἴκα τάτα.

Τοῦτος τῆς Αρχιεπισκοπής αὐτοῦ· τῆς τιμής Πρεσβυτερίας.

Τοῦτος τῆς δύσεβεζάπωμ ιητοῦ φιλοχρήστωμ Βασιλέως αὐτοῦ.

Τοῦτος τῆς συμπολεμήσαι ιητοῦ υποτάξαι οὐαὶ τάτας πόδας αὐτοῦ.

Τοῦτος τῆς αὐγίας Μοῦσης ταύτης, πάσης Πόλεως, Χώρας.

Τοῦτος δύκρασίας αέρωμ, δύφορίας τοῦ καρπῶμ, τῆς γῆς.

Τοῦτος πλεόμπωμ, οδοιποράμπωμ, μοσχόμπωμ, καμψομπωμ.

Τοῦτος τῆς ρύματος αἵματος οὐαὶ πάσης Θλίψεως, οργῆς.

Αγαπητοῖς, σωσοῦ, ἐλέησοῦ, ιητοῦ διαφύλαξοῦ.

Τοῦτος παμαγίας, ἀχραντίας, υπερβολογημένης.

Ἐκφώνησις.

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ιητοῦ προσκαύσις, πῶς Πατρῷ,
 ἐπώνυμῷ, ἐπί αὐγίω Πρωτοματί, μῶν, ιητοῦ αἰεὶ, ἐπεὶς τὰς αὐώ-
 νυμας τοῦ αὐώνυμων· Αὔλιόν.

**Εἶτα, αμαγιμωσκομέμων τοῦ Φαλμοῦ, λέγει οἱ Ιερούςαλικοί
 ταῖς Διχασίαις.**

Εὐχὴ Αγριτιφώματος, σ.

Ηγειρε οἴκτιρμοι, ἐλεῖμοι, μακρόθυμε ιητοῦ πολυέλεε, θύμωτοι
 σαι τῷ προσδύχιω αἵματος, ιητοῦ πρόσχες τῷ φωμῇ τῷ δεκάσεως αἵματος
 Ποίησομεν τοῦ αἵματος σημεῖομεν εἰς αγαθόν. Οδήγησομεν αἵματος θύμω-

οδῷ σৎ, τὰς πορθμέας ἐμὲ τῇ ἀληθείᾳ σৎ. Εὔφραμοι τὰς καρδίας
κήρυχοι, εἰς τὸ φοβεῖσθαι τὸ ὄμοιμά σৎ τὸ ἄγιον, διότι μέγας εἶ σὺ, καὶ
ποιῶμεν θωματίστα. Σὺ εἰ Θεὸς μόνος, οὐτέ τίποτας σοι ἐμὲ θεοῖς Κέ.
Διωατὸς ἐμὲ ἐλέει, οὐτέ ἀγαθὸς ἐμὲ ἰχθύς, εἰς τὸ βοηθεῖμ, καὶ παρακα-
λεῖμεν οὐτέ τίποτας τὸς ἐλπίζομεν τοῖς τοῦ ὄμοιμα τὸ ἄγιον σৎ.

Οὐδιάκομος μηδὲ τὸ Δόξα Πατερί.

Εἴ τι, καὶ ἔτι. Αὕτη μτιλαβεῖται. Τῆς παμαγίας αὐτοῦ αἵρετα.

Οὐρανὸς Εὐχώμως.

**Οὐτι σὸν τὸ κράτος, οὐτὶ θεῖμον καστεία, οὐτὶ διάβατος, οὐτὶ δόξα,
πᾶς Πατρὸς, οὐτὶ Τίχος, οὐτὶ ἀγίας Πριμάτος, μηδὲ αὖτις, καὶ
εἰς τὰς αἰώνας τέλος αἰώνων· Αὐτῶν. Εὐχὴ Αὕτιφώμως.**

**Καὶ τοῦ θευμῶν στὸν ἐλέγχοντας ήματες, μηδὲ τῇ ὄργῃ στὸ παθόμ-
ησης ήματες. Αὖτα ποίησομεν τὸν ήμῶν πατέρα τὸν Κατίεκειαν σৎ, ιατρόν,
τὸν θεραπευτὴν τὸν ψυχῶν ήμῶν, οδηγῶν ήματες τὸν λιμένα θελήμα-
τος σৎ. Φωτισομεν τὸς ὁφθαλμότος τὸν καρδιῶν ήμῶν εἰς ἐπίγρωσιν τὸν
σῆς αἰληθείας. Καὶ δώρησαι ήμῖμον τὸν λοιπόν τὸν παράσης ήμέρας ει-
ρωικὸν οὐταμαρτητομ, καὶ παύτα τὸν χρόνον τὸν ζωῆς ήμῶν. Πρεσ-
βείας τὸν υπεραγίας Θεοτόκον, καὶ παύτωμα τὸν Αγίωμ σৎ.**

Οὐδιάκομος, μηδὲ τὸ Δόξα Πατερί.

Εἴ τι, καὶ ἔτι. Αὕτη μτιλαβεῖται. Τῆς Παμαγίας αὐτοῦ αἵρετα.

Οὐρανὸς έκφώμως.

**Οὐτι ἀγαθὸς ημένοι φιλαπόθρωπος Θεὸς μπαρύχεις, ημένοι σοὶ τὸ δόξαν
αψαπέμπομεν, πᾶς Πατέρα, ημένοι τὸν Τίχον, ημένοι τὸν ἀγίων Πεντεμηνῶν, οὐ-
αὖτις, ημένοι εἰς τὰς αἰώνας τέλος αἰώνων· Αὐτῶν.**

Εὐχὴ Αὕτιφώμως, γ.

**Καὶ τοῦ Θεοῦ ήμῶν, μηδέντες ήμῶν τέλος αἰμαρτωλῶν, οὐτέ αὐτοῖς
δόλων σৎ, ἐμὲ τὸν Κατακαλεῖσθαι ήματες τὸ ἄγιον οὐ προσκινητὸν
ὄμοιμα σৎ, οὐτέ κατασχώντας ήματες ἀπό τὸν προσδοκίας τὸν ἐλέγχος σৎ.
Αὖτα χαρισαι ήμῖμον οὐ Θεὸς παύτα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα.
Καὶ αξίωσομεν ήματες ἀγαπᾶν, ημένοι φοβεῖσθαι σεῖς οὐκέτι οὐκέτι τὸν καρδίας ή-
μῶν, ημένοι ποιεῖμεν ἐμὲ πᾶσι τὸν θέλημα σৎ.**

Οὐδιά-

Ο' Διάκονος, μη τὸ Δόξα Πατερί.

Ἐτι, οὐδὲ τι. Α' μητιλαβεῖ. Τῆς Παμαγίας.

Ο' Τέρευς Εκφώμως.

Τι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τὸ ἐλεῖν, Εἰσώξαιμ, Εἰσοὶ τὸ δόξαν
αμάπεμπομεμ, τῷ Πατερὶ, οὐδὲ τῷ Γεννητῷ, οὐδὲ τῷ αγίῳ Πρεσβύται,
μῶ, Εἰσεῖ, Εἰσὶ τὰς αὐῶμας τὸ αὐῶμωμ· Αἰμιά.

Μετὰ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Φάλλει ὁ Χορὸς τὸ ἰδιόμελον τὸ φιλία,
τὸ Μαρτυρικὰ, οὐδὲ τὸ Μικαία. Εὑ δὲ τῷ Δόξα, καὶ μῶ,
ζερχεται ο Γερόντις σωτ τῷ Διακόνῳ μη Θυμιατεῖ, οὐδὲ ποιεῖ Εἰ-
σοδομ. λέγωμ τίλι μέχιτι ταύτιτι μυστικῶς.

Σπέρας, Εἰ πρωὶ, Εἰ μεσημβρίας, αἱ μῆματα, δέλογαμλη, δέχαρι-
ζομεμ, Εἰ δεόμεθα στ, Δέσποτα τὸ ἀπαύτωμ, φιλαμέρωπε Κέ-
Κατέθιασον τὸ προσδιχιῶν ἡμῶν ως θυμίαμα ἐμώπιόν στ, καὶ μὴ
κλίμης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγυς οὐ εἰς λογισμός πομηρίας. Α' λ-
λαὶ ρῦσαι οἵματα ἐκ παύτωμ τῷ θηριόντωμ τὰς ψυχας ἡμῶν, ὅτι
πρὸς σὲ Κέ Κέ οι ὁ φθαλμοὶ ἡμῶν, καὶ Σῶι σοὶ οὐλπίσαμλη. Μὴ κα-
ταυχαύης οἵματα ὁ Θεὸς ἡμῶν. Οὐτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμή,
οὐδὲ προσκαύσις, τῷ Πατερὶ οὐτῷ Γεννητῷ, οὐδὲ τῷ αγίῳ Πρεσβύται,
μῶ, οὐδὲ αἴ, Εἰσὶ τὰς αὐῶμας τὸ αὐῶμωμ· Αἰμιά.

Ο Διάκονος. Σοφία, ὄρθοι.

Καὶ μη τίλι συμπλήρωσι τὸ Γερέσεως λέγει ο Γερόντις.

Σοφία, ὄρθοι. Φως Χειρὶς φαύμει πᾶσι.

Μεταδέ τὸ, Κατέθιασθήτω, οὐ Εκτεμήπαρα τὸ Διακόνῳ.

Εἴ πωμεμ παύτες δέξ ὅλης τῆς ψυχῆς.

Κύριε παύτοκράτορ, ο Θεὸς τῷ Πατέρωμ ἡμῶν.

Ελένσομ οἵματα ο Θεὸς οὗτο τὸ μέγα ἐλεός στ.

Καὶ τὰ λοιπὰ σωματιώσ. Εύχη τῆς ἐκτεμῆς.

Τέριε ο Θεὸς ἡμῶν, τίλι ἐκτεμη ταύτιτι ἵκεσίαμ πρόσδεξαι πα-
ρα τὸ σωμ δόλωμ, Εἰ ελένσομ οἵματα οὗτο πληθῶς τὸ ἐλέές στ
Εἰ τὰς οἰκτιρμός στατέμψομ ἐφ οἵματα, Εἰ Σῶι παύτα τὸ λαόμ στ,
τὸ μ ἀπεκδεχόμληον τὸ παρά στ πλάσιον ἐλεος.

Ἐκφωμηπς.

Ω Τι ελειμωμ ϵ φιλαμ $\acute{\imath}$ θρωπος Θεος ύπαρχεις, ϵ σοι τιω δόξαιμ αμαπέμπομεμ, τῷ Πατερὶ, ϵ τῷ Γίῳ, ϵ τῷ ἀγίῳ Πυθματι, μῶ, ιδὺ αἰ, ιδὺ εἰς τὰς αἰώνας τὸ αἰώνωμ. Αὐλώ.

Ο' Διάκονος. Εὕαδε οἱ Κατηχόμεμοι τῷ Κυρίῳ.

O ι πισοι ύπερ τῷ κατηχόμεμωμ δεηθῶμεμ.

I μα ὁ Κύριος αὐτὰς ἐλεήσῃ.

K ατηχόσῃ αὐτὰς πῷ λόγῳ πᾶς ἀληθείας.

A ποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσιάς.

E μώσῃ αὐτὰς τῇ ἀγίᾳ αὐτῷ Καθολικῇ, ϵ Αποστολικῇ Εὐκλησίᾳ.

S ωσομ, ἐλέησομ, αἱ τιλαβῆ, ιδὺ διαφύλαξομ αὐτὰς ὁ Θεος τῇ σῇ χάριτι.

O ι κατηχόμεμοι, τὰς κεφαλαὶς ύμωμ πῷ Κυρίῳ κλίματε.

Εὐχὴ ύπερ τῷ Κατηχόμεμωμ, μαζικῶς.

Ω Θεος, ὁ Θεῖς ήμωμ, ὁ κτίζης ϵ δημιουργὸς τὸ ἀπαμπωμ, ὁ παμπας θέλωμ σωθῶμαι, ϵ εἰς ἐπίχρωσιμ ἀληθείας ἐλέθειμ. Επίβλεψομ ϵ τὰς δηλαζης ση τὰς κατηχόμεμπτας, ϵ λύφωσαι αὐτὰς τὸ παλαιας πλαφής, ϵ τὸ μεθοδίας τὰς αμπτικειμέμπτα. Καὶ προσκάλεσαι αὐτὰς εἰς τιωζωλω τιω αἰώνιομ, φωτίζωμ αὐτῶμ τὰς ψυχας ϵ τὰς σώματα. Καὶ συγκαταθεμώμ αὐτὰς τῇ λογικῇ ση ποίμημ, εφ' ίω τὸ ὄμοιας ση τὸ ἄγιομ ϵ τικέκληται.

Ἐκφωμως.

E Να ϵ αὐτοὶ σωμήμ δοξάζωσι τὸ παμτιμου ιδὺ μεγαλοπρεπες ὄμομά ση, τῷ Πατρὶς, ϵ τῷ Γίῳ, ϵ τῷ ἀγίῳ Πυθματος, μῶ, ϵ αἰ, ϵ εἰς τὰς αἰώνας τῷ αἰώνωμ. Αὐλώ.

Ο' Διάκονος.

Ω Σοι κατηχόμεμοι προέλθετε, οἱ κατηχόμεμοι προέλθετε. ὅσοι κατηχόμεμοι προέλθετε. Μήτις τῷ κατηχόμεμωμ, ὅσοι πνεοι. Επι, ϵ ἔτι, οὐ εἰριανή τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεμ.

Ταῦτα μόνα λέγομται μέχει τῆς τελίτης ϵ τεπτης Εβδομάδος. Απόδε τῆς, δ. τῆς Μεσομητίμ, μετ τὸ επαμ τὸ, Γυα καὶ αὐτοὶ, λέγομται ιδὺ ταῦτα τὰ Διακονικά.

O σοι κατηχόμεμοι προέλθετε, οἱ κατηχόμεμοι προέλθετε. Ο.

σοι πρὸς τὸ φῶτισμα προέλθετε. Εὔξανθε οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα, τὰ Κυρίὰ δεκτῶμεν.

Oἱ πιᾶσιν ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἄγιον φῶτισμα δύνεται θεομέμων αὖλοφωμ, ἐτὸ σωτηρίας αὐτῶν, τὰ Κυρίου δεκτῶμεν.

Oπως Κύριος ὁ Θεὸς κόμῳ δημάρχῳ αὐτάς, ηγὸν ἐμδυσαμώσῃ, τὰ Κυρία δεκτῶμεν.

Fωτίσῃ αὐτάς φωτισμῷ γράψεως ἐμετεβάσας, τὰ Κύρια δεκτῶμεν.

Kαταξιώσῃ αὐτάς ὡμ καιρῷ μέσετῷ τὰ λαζήστη παλιγγεμεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν, ηγὸν τὰ ἀλδύματος τὸ ἀφέσαφσίας, τὰ Κυρίου δεκτῶμεν.

Aμαγεμμήσῃ αὐτάς διὰ ὅδατος, ἐπὶ Πυράματος, τὰ Κύρια δεκτῶμεν.

Xαρίσαι τοι αὐτοῖς τὸ τελεότητα τὸ πίστεως, τὰ Κύρια δεκτῶμεν.

Sυγκαταριθμήσῃ αὐτάς τῇ ἀγίᾳ αὐτῷ ηγὸν ἐκλεκτῇ ποίμνῃ, τὰ Κυρία δεκτῶμεν.

Sωσομ, ἐλέησομ, αἵτιλαβος, ηγὸν διαφύλαξομ αὐτάς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χαριτί.

Oἱ πρὸς τὸ φῶτισμα, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν πᾶν Κυρίων κλίματε.

Eύχη ὑπὲρ τὸ πρὸς τὸ ἄγιον Φῶτισμα δύνεται θεομέμων,
λεγομένη ἀπὸ τοῦ διατομητοῦ Μεσομητίου.

Pίθαιομ Δέσμοτα τὸ πρόσωπόν σα, τοῖς τάς πρὸς τὸ ἄγιον φῶτισμα δύνεται θεομέματας, ἐπὶ πιποθῆμας τὸ ἀμαρτίας μολυσμὸν ἀποτιγάξαθαι. Καταγάσομ αὐτῷ τὴν διαμόιαν βεβαιώσομ αὐτάς ὡμ τῇ πίστει, δημάρχῳ ὡμ ἐλπίδι, τελείωσομ ὡμ ἀγάπη, μέλη τίμια τὰ Χειρῖται σα φάδειξομ, τὰ δόματος ἐσατὸν αἵτιλυρομ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν κόμῳ.

Eκφώμως.

Tισὺ εἰς ὁ φῶτισμὸς κόμῳ, ηγὸν σοὶ τὴν δόξαν αἵτιλυρομεμ, πᾶν Πατέρα, ἐπώ Γίρη, ἐπώ ἀγίω Πύρη, μῶν, ἐπώ αἷς, ἐπώ τάς αὐτῶν τὸ αὐτώμων. Αἴματα.

O Διάκονος.

Sοι πρὸς τὸ φῶτισμα προέλθετε, οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα προέλθετε. Οσοι κατηχόμενοι προέλθετε. Μήτις τὸ Κατηχόμενων. Οσοι πιᾶσι· Εἴτη, ἐπώ εἰρων τὰ Κυρία δεκτῶμεν.

Eως

Ἐώς ἂδε τὰ ἀπὸ τῆς τετάρτης τῆς Μεσομηνίας.

Εὐχὴ Πιστῶμ, αἱ μυστικῶς.

Θέος ὁ μέγας ἐστιν οὐκέτος, οὐ τῷ θωμαποιῷ τῷ Χρυσῷ σταύρῳ εἰς αὐτόν.
Σαρσίαμηνας ἐκ φθορᾶς μετατάσσεται. Σὺ πάσας ήμων τὰς αἰδήσεις τῆς μεταθέσεως ἐλόντερωσον, ἀγαθὸν ταύτας ήγειρόμενον τὴν διοθετοῦσαν λογισμούν Κατάτάσσεται. Καὶ οὐ φθαλμός μηδὲ πέρι παφτὸς ποιηρὸς βλέψιματος, ἀλλον δὲ λόγοις αργοῖς αφεπίβατος, καὶ δὲ γλῶσσα καὶ αὐτοδύνατος ρήματων ἀπρεπῶν. Αὐτοὶ σοντούσιον ήμων τὰ χείλη, τὰ αὐτοῦ δόντα σε Κύριε. Ταὶ χεῖρας ήμων ποιήσοντα τὸ μῆδικόν φαύλων απέχεσθαι πράξεων, οὐεργεῖμ δὲ μόνα τὰ σοὶ δύναεται. Παρέπειτα ήμων τὰ μέλη, καὶ τὸ διάλυσισμόν την κατασφαλιζόμενος χάριτι.

Ο' Διάκονος. Α' υπιλαβοῦ, σωσοῦ, ἐλέησοῦ. Σ οφία. Ε' κφώμως.

¶ Τι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμή, ἐπροσκιώσις, τῷ Πετρῷ, οὐδὲ τῷ
Τίῳ, οὐδὲ τῷ ἀγίῳ Πάτερι, μηδὲ οὐδὲ αἰεὶ, οὐδὲ εἰς τὰς αἰωνας τῷ
αὐτῷ ωρῷ· Αἰματί. **Ε**πειδὴ τι, ἐπειδὴ εἴριών· **Εὐχὴ Πιστῶν**, β.

Α Ε' ἀστα Αγιε, υπεράγαθε, δυσωπῆ μέλμει σε τὸ ἐψηλέει πλάτοιο,
ἰλεωμ γεμέθαι νήμι μ τοῖς ἀμαρτωλοῖς, Ε ἀξίς αἵματος τοιησαι τ
υποδοχῆς τὸ μοιογεμέτος τὸ Υἱός, Ε Θεες νήμων, τὸ Βασιλέως τὸ δό-
ξης. Ι' δὲ γὰρ τὸ ἄγραφον αὐτὸς Σῶμα, Ε τὸ τίμιον Αἷμα, καὶ τὸ πα-
ρῆσαμ ὁραμ εἰς ἀγορᾶν οὐ μέλμει, τὴν μυστικὴν ταύτην προτίθεαται μέλλει
φατέξῃ, οὐδὲ πλήθες τρατιοῦ ὁραμίζαιοράτως δορυφορέμελμει. ὡμ
τικὴ μεταληψιψ ἀκατάκειτο μ νήμι μ δώρησαι. Ι' μα δι' αὐτῆς τὸ τῆς
διαισθείας ὅμμα καταυγαζόμεμοι, ψοὶ φωτὸς καὶ νήμερας γεμώμεθα.
Ο Διάκονος. **Α** μητιλαβεῖ, σωσομ, ἐλένσομ. **Σ** οφία.

Ε'κφωμως, ο Γεράσις.

Ἐκφύγως, ὁ Γεράνης.

¶ Απὸ τῶν δωρεῶν τὸ Χειρότερον, μεῖναντος δὲ λογικῆς εἰς, σωμάτῳ
Παφαγίω, καὶ αὐτῷ γαθώ, καὶ ἔωστοιω τὸ Πυρματιμῶ, Καίει,
Ἐεῖς τὰς αὐληὰς τὸ αὐλητῶν. **Οὐαὶ Διαβάταις.**

Εἶτα, Οὐδαίκονος, μη τινῶ εῖσοδομ.

Π ληρώσωμεν τίποδένσιμον μάρτυρας Κυρίου.

πέρ τι προσκομισθέντω μ., Επροαγιασθέντω μ τιμώμ Δώρωμ.

Τ πέρ τε ἀγίας οἰκητάς, καὶ τὸ μῆτρον πίστεως, δύλαβείας.

Τ πέρ τε ὑσθιῶν αἵματα ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Εὐχὴ μητρὸς τιμῆς τῷ Αγίῳ Δώρῳ.

Τῶμ ἀρρένωμ **Ἐ** αὐτεάπωμ Μυστηρίωμ Θεός, παρὸς δὲ οἱ θησαυροὶ σοφίας, **Ἐ** τὸ χρώσεως ἀπόκρυφοι. **O** τὸ διακονίαμ τὸ λειτουργίας παύθης ἀποκαλύψας αἵματα, **Ἐ** θέμεμος αἵματα τὰς αἵματωλάτας, διὰ τὸ πολλήμ σα φιλαφίαμ, εἰς τὸ προσφέρειμ σοι δῶρά τε καὶ θυσίας μπέρ τὸ δίωμ αἵματημάτωμ, καὶ τὸ λατρεῖαμ οικμάτωμ. **A**ύτὸς αόρατε Βασιλεῦ, οἱ ποιῶμ μεγάλα καὶ αἵματα, **Ἐ** μδοξά τε **Ἐ** δέξαισια, ωμὸς τὸν ἔτιμον ἀριθμὸς, ἐπιδε ἐφ' αἵματα τὰς αἵματάς δόλατας σα, τὰς τὸν αγίων σα τάτω Θυσιαῖς ιερά, ως τῷ Χερζβικῷ σα παριταμέμους Θρόμῳ, ἐφ' ωμὸς μομογεμής σα Τίος, **Ἐ** Θεός αἵμωμ, διὰ τὸ προκειμέμωμ φεικτὸν ἐπαμαπαύεται Μυστηρίωμ. Καὶ πάσης αἵματος, **Ἐ** τὸ πιτόμ σα λαὸμ ἐλθερώσας ἀκαθαρσίας, αγίασομ αἵμωμ παμτωμ τὰς ψυχας **Ἐ** τὰ σώματα αγιασμῷ αἵμαφαιρέτω. **I**μα ἐμ καθαρῷ σωματότι, αἱ μεπαιχωτάτω προσώπῳ, πεφωτισμέμη καρδία, τῇδε θείωμ τὸ πωμ μεταλαμβάνομετες Αγιασμάτωμ, καὶ υπὸ αὐτῇδε ζωοποιήμεμοι, ἐμωθῶμεμοι αὺτῷ τῷ Χερζῷ σα, πὼ αληθιώμ Θεῷ αἵμωμ, τῷ εἰ πόμτι. **O** φώγωμ μα τὸ σαρκα, **Ἐ** πιμωμ μα τὸ Αἷμα, ἐμ ἐμοὶ μέμει, καὶ γὼ ἐμ αὐτῷ. **O** πως ἐμοικάμτος ἐμ αἵματα, καὶ ἐμπειριπατάτυτος τὸ Λόγγα σα Κύριε, γεμώμεθα Ναος τὸ παμαγία καὶ προσκινητὸ σα Πυρόματος, Λελυθρωμέμοι πάσης διαβολικῆς μεθοδείας ἐμ πράξει, ή λόγω, ή κτι διαμοιαμ ἐμεργητμέμης. Καὶ τύχωμεμ τῇδε ἐπηγελμέμωμ αἵματα γαθῶμ, σωπάστοις τοῖς αγίοις σα, τοῖς απαιῶμός σοι δύαρες θεασιμ.

Ο Διάκονος.

Aγιτιλαβοῦ, σωσομ, ἐλέησομ, καὶ διαφύλαξομ αἵματος Θεός.

Tιμὴραμ πάσαμ, τελείαμ, αγίαμ, είριωικιω, **Ἐ** αἵμαμαρτητομ.

Aγγελομ είριωικι, πιτόμ ὁδηγόμ, φύλακα τῇδε ψυχῶμ.

Sυγχρώμιωη καὶ ἀφεσιμ τῇδε αἵματιωμ, **Ἐ** τῇδε πλημμελημάτωμ.

Tὰ καλὰ, καὶ συμφέρομπα ταῖς ψυχαῖς αἵμωμ.

Tὸμ υπόλοιπομ χρόμομ τὸ ζωῆς αἵμωμ ἐμ είριωη **Ἐ** μεταμοία.

Η ΘΕΓΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

44

Χειρίαμψα τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, αἱώδια, αἱεπαιόχιατα.

Τικέμοτητα τῆς πίσεως, ἐτίλικοιμίαι. **Ἐκφῶμως.**

ΡΑὶ καταξίωσο μήματά Δέωσις, μητὶ παρρήσιας ἀκατακείτως,
πολμάμη **Γάνκαλεῖθαι σὲ τὸ ἐπιτραπεῖον Θεού Πατέρα,** ἐλέγειμ.

Ο Λαός τῷ, Πάτερ ἡμῶν. **Ο Γερεύς ἐκφῶμως.**

Τιστὶ ἔτι γένεται, οὐδὲ μίαμις, ἐν δόξῃ, τῷ Πατρὶ, ἐτῇ
Τίσῃ, οὐδὲ τῷ ἀγίᾳ Πύρηνῳ αἰεὶ, εἰς τὰς αἰώνας τὸν αἰώνα.

Ο Γερός. Εἰρήνη πᾶσι. Ο Διάκονος. Τὰς κεφαλαὶς υμῶν πόδι.
Ο Γερεύς κλιμάκιος ἐπεύχεται.

Θεός, οὐ μόνος ἀγαθός ἐευπλαγχιος, οὐδὲ ψυχοίς κατοικῶμεν, ἐ^τ
τὰ παιμάνας φορῶμεν, ἐπιδεδύτας γάγχιψ ομματις. Καὶ πάντα τὸν
λαόμ σα, ἐφύλαξον αὐτόν. ἐξίωσον παμίτας μήματάς ἀκατακείτως
μεταποιεῖν τῷ γένεται οὐ ποιῶμεν σα τάπωμ μυστηρίων. Σοὶ γνώμη τὰς εἴσατῶν
ὑπεκλίμαμεν κεφαλαὶς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρά σα πλάστιον ἐλεον.
Ἐκφῶμως.

ΧΑρτί, οἰκτιρμοῖς, φίλαψία τῷ μομογεμπτῷ σα Γίζη, μετ' ἧς
δύλογητος εἶναι, σωτὴρ παμαγίω, ἐαγαθῶν, οὐ γωποιῶ σα Πύρη,
μην, ἐαίει, εἰς τὰς αἰώνας τῆς αἰώνων. **Αἷμα.**

Ο Γερός επεύχεται.

Πρόχεις Κύρει Γένετο Θεός μήμων, δέξαγίτας κατοικητηρίας σα,
ἐπάντα θρόνου δόξης τὸν Βασιλείας σα, οὐδὲ ἐλέθε εἰς τὸν αγιάσαι
μήματα, οὐδὲ πάτη Περισυγκαθήμενος, ἐωδε μήμην αὔρατως σωστὸν.
οὐδὲ καταξίωσον τὴν κραταιά σα χειρί, μεταδόμην μήμην τῷ αὔρατον
Σώματος σα, ἐτῷ τιμίᾳ Αἵματος, οὐδὲ δι μήμων παμτὶ τῷ λαῷ.

**Ο Διάκονος. Πρόχωμεν. Ο Γερός. Τὰ προηγιασμένα Αγια
τοῖς αγίοις.** **Μετὰ τὸ Μετάληψιμον επεύχεται ο Γερός.**

Εγγαριτόμητοι σοι τῷ σωτηρὶ τὸν λαμπρόθεν, Καὶ πάσιν οῖς παρέοχε
μήμην αγαθοῖς, Καὶ τῷ μεταλήψει τῷ αγίᾳ Σώματος οὐ Αἵματος
τῷ Χρυσῷ. Καὶ δεόμεθα σα Δέωσις φιλαψίθρωπε, φύλαξον μήματα
νῶν τὸ σκέπτην τὸ πτερύγωμα σα. Καὶ δός μήμην μεχρι τὸν αἴτης μήμων
αἱ απλοῦντες παξίως μετέχειμ τῷ αγιασμάτων σα, εἰς φωτισμὸν Ψυ-

χῆς

χῆς καὶ σώματος, εἰς βασιλείας τὸ μῶμον κληρονομίαμ. Οὐ Διάκονος

Πέθοι μεταλαβόμενος τὸ θείωμα, ἀγίωμα, ἀχράμπωμα, ἀθαμάτωμα,
ἐπιχραφίωμα, καὶ γνωστοιῶμα, φευκτῶμα τὸ Χειρότονο Μυστήριον.

Ἄγνιλαβδός, σωστοῦ, ἐλέησομ, καὶ διαφύλαξομ ἡμᾶς.

Τι λιγέραμ πᾶσαμ τελείαμ, αγίαμ. Εὐχώντος.

Τι σὺ εἰς οὐ φωτισμὸς ἡμῶμ, οὐδὲ σοὶ τίλι δόξαμ αἱματέμ πομεμ, πῶ
Παρί, Επὶ τῷ Γίῳ, Επὶ τῷ ἀγίῳ Πύρι, μῶμ, Εἰσει, Εἰς τὰς αὐῶμας
τὸ αὐῶμωμ· Αὔμωμ. Οὐ Γεράσι. Εἰ μεριῶμ προέλθωμεμ.

Οὐ Διάκονος. Τὸ Κυριάδενθῶμεμ. Εὐχὴ Οὐ πιθάμβομος.

Αἴσια παμτοκράτορ, οὐ πᾶσαμ τὸ Κτίσιμον σοφίᾳ δημιουργή-
σας, οὐ διὰ τὸ ἄφατον σὸν πρόμοιαμ, Επολλήμ ἀγαθότητα, ἀγαγῶμ
ἡμᾶς εἰς τὰς παμσέ πτας ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶμ
Ἐσωμάτωμ, πρὸς ἐγκράτειαμ παθῶμ, πρὸς ἐλπίδα αἱματάσεως. Οὐ
διὰ τεσαράκοντα ἡμερῶμ, πλάκας χειρίσας τὸ θεοχαράκτα γράμ-
ματα τῷ θεραπομτὶ σὸν Μωσεῖ. Παράσχομ Εἰ ἡμῖν ἀγαθὲ, τὸ ἀγῶμα
τὸ καλόμ ἀγωμίσαθαι, τὸ δρόμοιο τὸ μητείος ἐκτελέσαι, τὸ πίσιμον ἀ-
διαιρετοῦ τηρῆσαι, τὰς κεφαλαὶ τὸ ἀօράτωμ δρακόμπωμ σιωπλάσαι.
Νικητάς τε τὸ ἀμαρτίας αἱμαφαμιῶμ, Εἰ ἀκαπταχρίτως φθάσαι προ-
σκανθῶμ Εἰ τὸ ἀγίαμ Αὔμαζασι. Οὐ τὶ δελόγηται Εἰ δεδόξασαι τὸ
παύτιμομ Εἰ μεγαλοπρεπὲς ὅμομά σὸν, τὸ Παρός, Εἰ τὸ Γίτ, οὐδὲ τὸ
ἀγίας Πύρι, μῶμ καὶ αἰ, Εἰ εἰς τὰς αὐῶμας τῇδε αὐῶμωμ· Αὔμωμ.

Εὐχὴ ὡμ ποσυτεῖλαι τὸ Αἴγια, μυστικῶς.

Περιε οὐ Θεός ἡμῶμ, οὐ ἀγαγῶμ ἡμᾶς εἰς τὰς παμσέ πτας ἡμέρας
ταύτας, Εἰ κοιμωμός ἡμᾶς ποιησας τὸ φευκτόμ σὸν Μυστήριον,
σιωπῶμ τῷ λογικῷ σὸν ποιμημ, Εἰ κληρονόμος αἱμάδειξομ τῆς βασ-
λείας σὸν, μῶμ, καὶ αἰ, καὶ εἰς τὰς αὐῶμας τὸ αὐῶμωμ· Αὔμωμ.

Οὐ Χορὸς λέγει τὰς Ψαλμάς, τὸ, Εὐλογήσω τὸν Κύριον.

Καὶ τὸ, Τῷψώσω σε οὐ Θεός μα.

Οὐ δὲ Γεράσι διέρχεται, Εἰς ὡμ ποσυτεῖτο πω, διδώσαι τὸ Αὔ-
τιδωρομ. Εἰ πατοεῖ Αὔπολυσιμ, φέσιωμέτες.

Τέλος τῆς Θείας Λειτεργίας τὸ Προηγιασμένωμ.

ΕΤΧΗ ΕΠΙ ΜΕΤΑΝΟΟΥΝΤΩΝ.

Τούτε Γένος Χειρὶς, Τί εἰ πάθετος, ποιησάντα αὐτούς, ὃ
αἴρωμεν τὸν αἱματίαν πάθος Κόσμον, οὐ τὸ δακρυόν χαρισάμενος τοῖς
δυστυχειόφειλέταις, οἷον τὴν αἱματωλῶν δάκρυον φεστινάματος τοῖς
αἱμούμασις, τὰ πλημμελήματα τὰ ἐκστάτα καὶ τὰ ἀκάπτα, τὰ ἐμόγμασι,
τὰ ἐμόγμοιά, τὰ ἐμόγματα καὶ παρακοῦ γεμόμεμα παρὰ τὸ δάκρυον
σὰ τάτωμα. Καὶ εἴ τι ως αἱρετώποι σαρκα φορῶμεν, καὶ τὸν
Κόσμον οἰκάζομεν, ἐκ τοῦ Διαβόλου πλαψθησαμεν, εἴ τε ἐμόγματος,
εἴ τε ἐμόγματος, εἴ τε ἐμόγματος, εἴ τε λόγομη Ιερέως κα-
τεπάτησαμεν, ή τῶν κατάραμη Ιερέως ἐγέμοιμον, εἴ τε τοῦ ἰδίου αἱματί-
ματος ὑπέπεσαμεν, ή ὄρκῳ ὑπήχθησαμεν, αὐτὸς ως αἱγαθός καὶ αἱμη-
σίκακος Δεαπότης, τάτους τάτους δάκρυα σὰ λόγω λυθησα εὐδόκησον,
συγχωρῶμεν αὐτοῖς καὶ τὸ ἰδίον αἱμάτημα, καὶ τὸ ὄρκον καὶ τὸ μέγα
σὰ ἔλεος. Ναὶ Δεαπότα φιλαμέθρωπε Κέ, ἐπάκρισον ήμωμ δεομέ-
μωμ τὸ σῆς αἱγαθότητος ὑπέρ τοῦ δάκρυον σὰ τάτωμα, καὶ πάριδε ως
πολυέλεος τὰ πταίσματα αὐτοῦ ἀπαφτα. Αἱ πάλλαξοι αὐτοὺς τῆς
αἰωνίας κολάσεως. Σὺ γάρ εἴ πατε Δεαπότα· Οὐσα αἱδηση τε Καὶ τὸ
γῆς, ἔται δεδεμέμα ἐμό τοῦ Οὔψων· Εἰ ὅσα ἐμό λυση τε Καὶ τὸ γῆς, ἔται
λελυμέμα ἐμό τοῦ Οὔψων· Οὐτι σὺ εἴ μόμος αἱματητος, οἷον σοὶ τὸ
δόξαμεν αἱματητομή, τῷ Πατερὶ, Εἰ τοῦ Υἱῶν, Εἰ τοῦ αἱγίω Πυράμα-
τι, μῶν, οἷον αἴτιον, καὶ εἰς τὰς αἰωνιας τοῦ αἱωνιωματος· Αἱ μωμ.

Αἱ Αἱ πολύτεις τὸ Δεαπότηκωμ Εἱρτόμ, λεγόμεμα εἰς τὸν Εἱστε-
ειμον, εἰς τὸν Οἱρομ, καὶ εἰς τὴν Δειπηργίαν.

Εἰς τὴν τὸ Χειρὶς Γέμμησιν.
· Εἱμοντηλαΐω γεμμησεῖς, καὶ ἐμό φάτημη αἱματητοῖς, διὰ τὴν
αἱμωμ σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Περιπολίαν.

O ἐμὸν τῇ ὄγδοῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθεῖσαι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν ἁγία Θεοφαύσια.

O ἐμὸν Γορδανή βαπτισθεῖσαι καταδεξάμενος ωντὸν Γωαλίου, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Τπαπαφτίων.

O ἐμὸν ἀγκάλαις τὸ δικαίον Συμεὼν βαπταχθεῖσαι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ Κυριακῇ τῇ Βαΐων.

O Καὶ πωλὸν ὅμηρον καθεδισθεῖσαι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ Κυριακῇ Επιστροφας.

E φροντίζομενος ὁ Κύριος Καὶ τὸ ἐκάστοιμον Πάθος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ μεγάλῃ, Ε'.

O δι' ὑπερβάλλοντος αὐγανθότητα, οδὸν αὔριόντων τὸ παπείμωσιμον ὑποδείξας, ὃν τῷ μῷ ψαι τὰς πόδας τῇ Μαθητῶν, Εμέχρι Σπαυρῶν, καὶ ταφῆς συγκαταβαὶς ἡμῖν.

Εἰς τὴν Απόλυτον τῷ Αγίῳ Παθῶν.

O ἐμπτυσμάτες, καὶ μάτιγας, καὶ κολαφισμάτες, καὶ Σπαυρόν, καὶ θεμάτισμον ὑπομείματες, διὰ τὴν τὸ Κόσμον σωτηρίαν.

Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παφασκάνῃ.

O δι' ἡματοῦ τὰς αὐγανθώπτες, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρεικτὰ πάθη, καὶ τὸν ζωοποιὸν Σπαυρόν, καὶ τὴν ἐκάστοιμην ταφῆντα σαρκὶ καταδεξάμενος.

Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τῷ Πάσχα, καὶ πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τῷ Χρόνῳ.

O αἵματας ἐκ μεκρῶν, Χειρὶς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν.

Τῆς Αμαληψεως.

O ἐμὸν δόξην αἱμαληθινεῖς αἷφ' ἡμῶν εἰς τὰς Οὐρανάς, οἷαν ἐμὸν δεξιῶν καθίσας τὸ Θεῖον καὶ Πατρός.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεμπτοκοστῆς.

Ο ἐμὲ εἴδει πυρίψω με γλωσσῶ με ψραφόθει με καταπέμψας τὸ παμάγιον Πυρεῦμα **Γένι** τὰς αγίας αὐτὸς Μαθητὰς ηγὸν Α' πορτολάς.

Τῇ αωτῇ Κυριακῇ εσπέρας.

Ο εἰκῇ παρθικῶ με ηγὸν Θεῖκῶ με κόλπω με κεμώσας ἔσω πόλυ, Εἴ δέ Οὐραφός **Γένι** τὸ γῆς κατελθώ με, Εἴ τὸ ήμετέρα με ὅλιω αμάλαβό με λύρος φύσιμον, ηγὸν θεώσας αὐτῶ. Μετὰ δὲ ταῦτα εἰς Οὐραφός τὸς αὐτῆς αμέλθω με, Εἴ ἐξιαὶ καθίσας τῷ Θεῷ ηγὸν Παρθός. Τότε θεῖον, ηγὸν αγιον, ηγὸν ὄμοδοτον, ηγὸν ὄμοδωάμον, ηγὸν ὄμοδοξον, ηγὸν συμαίδιον Πυρεῦμα καταπέμψας **Γένι** τὰς αγίας αὐτὸς Μαθητὰς ηγὸν Α' πορτολάς. Καὶ διὰ τάτου φωτίσας μήλῳ αὐτὰς, δι' αὐτῆς δὲ πᾶσαν τὸ οἰκυμένων. Χειρός οἱ ἀληθιμός Θεός ήμωμεν, ταῖς πρεσβείαις τὸ παμαχραφήτα ηγὸν παμαμώμεν αγίας αὐτὸς Μηδός, τῇ μὲν αγίωμεν, ἐμδόξωμεν, παμελθήμωμεν, θεοκηρύκωμεν, Εἴ πυρμαποφόρωμεν Α' πορτολώμεν, ηγὸν παμπτωμεν τῇ μὲν Α' γίωμεν, ἐλεησμαηγῶσαν ήμαστεν, ως αγαθός καὶ φιλάμθρωπος.

Εἰς τὴν τέλη τοῦ Σωτῆρος Μεταμόρφωσιν.

Ο ἐμὲ τῷ ὄρει πᾶν Θαβῶρ μεταμορφωθεὶς ἐμὲ δόξη, ἐμώπιον τῷ μὲν αγίωμεν αὐτὸς Μαθητῶμεν Εἴ Α' πορτολώμεν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

